

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 139/2016-69

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja bytom [REDACTED], Rakúsko, zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária HUDEC s. r. o., Lazaretská 23, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Marek Hudec, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 62/2011 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 62/2011 p o r u š e n é n e b o l i .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 139/2016-9 z 11. februára 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“, „odporca v 1. rade“) a [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka“, „odporkyňa v 2. rade“, spolu aj „sťažovatelia“, „odporcovia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 62/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. K skutkovému stavu sťažovatelia uviedli najmä, že:

«(...) Okresný súd Dunajská Streda vedie od 14.3.2011 konanie sp. zn.: 10C/62/2011 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorom sme (sťažovatelia) účastníkmi konania.

Vo veci ide o občianske súdne konanie iniciované Slovenskou republikou zast. Ministerstvom hospodárstva SR, žalobou zo dňa 10. marca 2011, ktorou je spochybňované naše vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sme nadobudli už v roku 1993. (...)

V napádanom súdnom konaní (10C/62/2011) Okresný súd DS po úvodných úkonoch súdu a nás v súvislosti s nariadením predbežného opatrenia a odvolaním sa proti nemu vo veci prestal náležite konať. Je ale dôležité uviesť, že ešte dňa 17.3.2011 (na 3. deň od doručenia návrhu) nariadil predbežné opatrenie, ktorým nám (sťažovatelia) zakázal nakladať s našim majetkom.

Na prvom pojednávaní dňa 21.11.2011 sme (sťažovatelia) vo veci vzniesli námietku zaujatosti podľa § 14 a 15 OSP, ktorá bola predložená odvolaciemu súdu (KS TT) až dňa 9.2.2012.

Nakoľko súd vo veci podľa nášho názoru prestal konať, podali sme (sťažovatelia) sťažnosť na prieťahy v konaní dňa 05.11.2012. (...)

Prvostupňový súd začal vo veci opäť konať až v marci 2013, kedy sa dňa 4.3.2013 uskutočnilo 2. pojednávanie vo veci (pojednávanie vytyčené na deň 17.1.2013 bolo odročené). Nasledovné pojednávania boli dňa 7.3.2013, 6.5.2013 a zatiaľ ostatné dňa 12.9.2013.

Po tomto termíne boli vykonávané len procesné úkony a rozhodnutia týkajúce sa našej (sťažovateľov) žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 4.3.2013, pri ktorých dochádzalo rovnako k prieťahom na strane súdu.

Až dňa 3.7.2013 rozhodol prvostupňový súd o nepriznaní žiadaného oslobodenia od súdnych poplatkov. Svoje uznesenie doručil mne - sťažovateľke v 2. rade až počas pojednávania dňa 12.9. 2013.

Až dňa 25.11.2013 bol spis predložený odvolaciemu súdu potom, ako sme (sťažovatelia) vo veci neoslobodenia od súdnych poplatkov podali dňa 27.9.2013 odvolanie.

Ešte dňa 19.12.2013 bol spis vrátený Okresnému súdu v DS na vydanie opravného uznesenia, ktoré prvostupňový súd vydal dňa 21.2.2014.

Nakoľko sme voči tomuto uzneseniu opäť podali odvolania, bol spis opätovne predložený odvolaciemu súdu, ktorý vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov rozhodol dňa 30.6.2014 a spis bol dňa 10.7.2014 vrátený Okresnému súdu DS. Rozhodnutia odvolacieho súdu sme obdržali dňa 18.7.2014.

Dňa 18.12.2014 sme obdržali vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov nové uznesenie Okresného súdu DS a dňa 5.1.2015 sme proti nemu opäť podali odvolanie.

Vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov tak súd koná už viac ako 22! mesiacov, čo je (bol) napokon aj dôvod prečo mal súd podľa názoru odvolacieho súdu opätovne zisťovať naše majetkové pomery a opätovne rozhodovať o našom návrhu.

Súd teda v danej veci riadne nekoná, resp. koná neúčelne (potreba opravného uznesenia), a teda spôsobuje v konaní prieťahy. (...)

Ako účastníci súdneho konania, v ktorom dochádza k prietahom, máme za to, že sme legitimovaní podať predmetnú ústavnú sťažnosť. (...)

V spore vedenom OS Dunajská Streda pod sp. zn. 10C 62/2011 už prebehlo dokazovanie a bolo nariadených doteraz 6 pojednávaní. Posledný úkon súdu vo veci bol vykonaný dňa 28.03.2014. Odvtedy do dnešného dňa; t.j. už 25 mesiacov súd vecne nekoná.

Procesné rozhodovanie (osobitne o našej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov) trvá už viac ako 22 mesiacov; hoci pripúšťame, že uvedený stav nie je spôsobený len konaním, nekonaním a zmätočným konaním prvostupňového súdu.

Máme za to, že v danej veci OS Dunajská Streda porušuje naše právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky na prejednanie veci bez zbytočných prietahov svojou nečinnosťou resp. neúčelným konaním v období od 21.11.2011 do 9.2.2012, od 27.8.2012 do 4.3.2013, od 12.9.2013 do 25.11.2013 od 19.12.2013 do 28.3.2014 a od 18.7.2014 doteraz.

Ďalej máme za to, že OS Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 62/2011 svojim (ne)konaním porušil aj článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorí tvorí časť Európskeho dohovoru o ľudských právach, konkrétne tým, že v primeranej lehote vo veci nespravil žiaden pre konanie účelný úkon.

Máme za potrebné uviesť, že celý spor sa viaže ešte na udalosť z roku 1993 - kúpu nehnuteľností, ktorých predmetom je aj spor vedený na OS Dunajská Streda pod sp. zn. 10C62/2011. Máme za to, že z dôvodu opakovaných rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej správy týkajúcich sa týchto nehnuteľností po dobu 22 rokov počas, ktorých sa nedospelo k žiadnemu definitívnemu rozhodnutiu, došlo k narušeniu našej právnej istoty.

Zásah Okresného súdu Dunajská Streda je preto podľa nášho názoru o to závažnejší.

Rovnako nezanedbateľnou je skutočnosť, že existencia prebiehajúceho sporu je dôsledkom žaloby rovnakého subjektu - Slovenskej republiky, ktorý vo veci už MERITÓRNE v období rokov 1996 - 2008 neuspel. Za tohto stavu bolo namieste konanie už dávno skončiť pre prekážku rozhodnutej veci. (...)»

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti takto rozhodol:

„ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako i právo podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sťažovateľov, postupom Okresného súdu Dunajská Streda v spore o určenie vlastníckeho práva sp. zn. 10C 62/2011 porušené boli,

uložil povinnosť Okresnému súdu v Dunajskej Strede vo veci konať bez prieťahov, priznal sťažovateľom náhradu nemajetkovej ujmy každému vo výške 12.000 € a náhradu trov konania pred Ústavným súdom SR.“

2.2 Po nariadení ústneho pojednávania na 15. december 2016 bolo ústavnému súdu 30. novembra 2016 doručené vyjadrenie sťažovateľov, z ktorého vyplynuli tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Po konzultácii s naším PZ a na základe vyjadrenia Okresného súdu Dunajská Streda sme sa rozhodli upustiť od našej požiadavky ústneho prejednaní našej sťažnosti.

Preto oznamujeme Váženému súdu, že na ústnom prejednaní veci netrváme a zároveň (z opatrnosti) ospravedlňujeme neúčast' našu a nášho PZ na pojednávaní vytyčenom na 15.12.2016, ak súd termín pojednávania nezruší. (...)

Zároveň si dovoľujeme informovať Vážený súd o aktuálnom stave súdneho konania OS DS sp. zn.: 10C/62/2011, o ktorom by sme inak boli informovali na vytyčenom pojednávaní.

Od podania ústavnej sťažnosti - tak, ako informoval aj OS DS sa dňa 25.8.2016 uskutočnilo ostatné meritórne pojednávanie vo veci, ktoré bolo odročené z dôvodu návrhu žalobcu na mimosúdne riešenie veci na nový termín 5.12.2016.

Nakoľko k dohode so žalobcom nedošlo (zástupca žalobcu nás napokon doteraz vôbec nekontaktoval a naše pokusy o rokovanie zo dňa 6.10.2016 a dňa 23.11.2016 ostali bez vecného rokovania), požiadali sme súd, aby vo veci konal a tiež rozhodol.

Pre posúdenie veci zo strany ústavného súdu by mohlo byť tiež právne významné, že súd prvej inštancie zatiaľ nerozhodol ani o nami uplatnenej vzájomnej žalobe z 16.9.2011 a ani o našom procesnom návrhu na jej vylúčenie na samostatné konanie učenom ešte dňa 25.11.2013.

Preto existuje istá obava, či súd bude môcť vo veci samej dňa 5.12.2016 rozhodnúť.

(...) V našej ústavnej sťažnosti ako aj v následnom vyjadrení sme informovali súd, že dôsledkom existencie súdneho konania OS DS sp. zn.: 10C/62/2011 boli prerušené viaceré iné súdne spory (8 rôznych sporov). (...)“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr 178/2016 z 22. marca 2016 (ku ktorému bola pripojená aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, tabuľkový prehľad zaťažnosti okresných súdov na jedného sudcu, ako aj vyjadrenie zákonnej sudkyne) a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 25. apríla 2016.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Skutková a právna zložitosť sporu.

Predmetom konania je určenie vlastníctva na základe návrhu navrhovateľa a na základe vzájomného návrhu sťažovateľov o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam. Vzhľadom na tento charakter sporu je nutné konštatovať, že ide o právne aj skutkovo zložitý spor. V zásade určenie vlastníctva vo všeobecnosti sa považuje za skutkovo aj právne zložitú. Navyše predmetná vec je skutkovo a právne zložitá aj z toho dôvodu, že ako predbežná otázka musí byť skúmaná platnosť prevodu štátu na iné osoby, pričom z predložených dokladov bolo zistené, že štátny orgán, ktorý previedol majetok štátu už neexistuje, bol rozdelený. Preto je nutné zistiť, kto prevzal za predmetný štátny podnik majetok a či má aktívnu legitimáciu navrhovateľ, vzhľadom na námietku sťažovateľov o jej nedostatku na strane navrhovateľa. Z toho dôvodu bolo potrebné zadovážiť viaceré listiny.

(...) Prieťahy, ktoré podľa názoru súdu spôsobili sťažovatelia.

V zásade nemožno tvrdiť, že by sťažovatelia spôsobili zbytočné prieťahy. Dôležité je však uviesť, že v rámci výkonu ich práv došlo k predĺženiu konania.

(...) Prieťahy, ktoré boli spôsobené súdom, ak pripúšťa, že k nim došlo.

Súd nepripúšťa, že v konaní došlo z jeho strany k prieťahom.

(...) Záver, či zistenie prieťahov považujeme za zbytočné prieťahy.

Vzhľadom na konštatáciu, že v konaní zo strany súdu nedošlo k prietahom, nie je možné ustáliť záver, že by v konaní boli zbytočné prietahy súdu.

(...) Iné okolnosti, ktoré mali vplyv na prietahy v konaní, okrem zaťaženia súdov a organizácie práce.

Ako bolo uvedené vyššie, ako to vyplýva aj z(...) chronológie a tiež z obsahu spisu tunajšieho súdu 10C/62/0/2011, predmetom konania je určenie vlastníctva v prospech navrhovateľa a tiež určenie vlastníctva na základe vzájomného návrhu v prospech sťažovateľov a to k viacerým nehnuteľnostiam. Z charakteru sporu ako určovacej žaloby je zrejmé, že ide o skutkovo aj právne zložitú vec. Okrem toho je nutné zdôrazniť, že dĺžka konania je ovplyvnená aj konaním sťažovateľov, ktorý v rámci výkonu svojich procesných práv podávali rôzne návrhy a odvolania. O každom jednom nimi podanom návrhu ako aj ich odvolaní bolo potrebné rozhodnúť. Z toho dôvodu bolo nutné vždy spis na rozhodnutie o nimi podanom tom ktorom odvolaní predložiť Krajskému súdu v Trnave. Bolo potrebné riešiť aj námietku zaujatosti vznesenú sťažovateľmi ako aj zákonnou sudkyňou vo vzťahu k obsahu podania, ktorým sťažovatelia vzniesli námietku zaujatosti. Ide o právo účastníka, ale zákonite, tým, že o nich je potrebné rozhodnúť, vyžaduje si to plynutie času. Pri uzneseniach, kde je prípustné odvolanie aj plynutie odvolacej lehoty. Tieto úkony účastníkov nemožno definovať ako prietahy, ktoré by spôsobili, lebo realizovali svoje procesné práva, ale mali dopad na dĺžku konania. Preto ich je nutné charakterizovať ako iné okolnosti, ktoré mali vplyv na dĺžku konania.

Obdobia, čo bol spis v dôsledku podaných opravných prostriedkov predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, nemožno považovať za nečinnosť súdu. Spis musel byť predložený a o odvolaniach muselo byť rozhodnuté skôr, než by súd v konaní pokračoval.

Pokiaľ sa týka jednotlivých časových úsekov, na ktoré poukazujú sťažovatelia v sťažnosti uvádzam nasledovné:

(...) obdobie od 21.11.2011 do 09.02.2012.

Dňa 21.11.2011 bolo pojednávanie. Bolo potrebné ho odročiť na neurčito vzhľadom ku skutočnosti, že odporca v 1/ rade (sťažovateľ) vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi. Dňa 24.11.2011 sa k vznesenej námietke pripojila aj odporkyňa v 2/ rade (sťažovateľka). Z toho dôvodu bolo potrebné vyjadrenie zákonnej sudkyne k vznesenej námietke zaujatosti. Vyjadrenie zákonnej sudkyne je zo dňa 01.12.2011. Dňa 16.12.2011

bola daná úprava na predloženie spisu Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o odvolaní odporcov proti uzneseniu z č. l. 96 o zamietnutí ich návrhu o nariadenie predbežného opatrenia. Spis bol krajskému súdu doručený dňa 19.12.2011. Krajský súd rozhodol uznesením zo dňa 17.01.2012. Spis bol tunajšiemu súdu vrátený dňa 02.02.2012. Dňa 02.02.2012 bola daná úprava na doručenie uznesenia. Úprava bola realizovaná dňa 07.02.2012. Dňa 09.02.2012 bol potom spis predložený na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej odporcami.

Uvedené obdobie na základe vyššie uvedeného nie je možné považovať za nečinnosť a prietahy tunajšieho súdu. V tomto období boli úkony vykonané plynule a priebežne. Spis bolo nutné v dôsledku podaného odvolania predložiť odvolaciemu súdu na rozhodnutie a bolo možné pokračovať až po tom, čo bol spis vrátený.

(...) obdobie od 27.08.2012 do 04.03.2013.

Dňa 21.08.2012 bola daná úprava o vytýčení termínu pojednávania na deň 17.01.2013. Úprava bola realizovaná dňa 27.08.2012. Termín bol určený ako najbližšie možný termín, vzhľadom na skôr vytýčené veci v iných súdnych konaniach. V priebehu tohto obdobia sťažovatelia podali návrh na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia a to dňa 15.11.2012. Uvedený návrh bolo potrebné doručiť na vyjadrenie navrhovateľovi. Rozhodnuté o ňom bolo dňa 10.01.2013. Pojednávanie zo dňa 17.01.2013 bolo odročené z objektívnych dôvodov (praceneschopnosť zákonnej sudkyne aj jej ustanovenej zástupkyne). Pojednávanie bolo z toho dôvodu odročené na deň 04.03.2013. Obdobie od vytýčenia termínu pojednávania do termínu pojednávania a následne do druhého termínu pojednávania taktiež nemožno považovať za prietahy a obdobie nečinnosti súdu.

(...) obdobie od 12.09.2013 do 25.11.2013.

Dňa 12.09.2013 bolo pojednávanie. V priebehu pojednávania sám sťažovateľ žiadal, aby súd poukazujúc na obsah sporu vyžiadal z obchodných registrov Okresného súdu Trnava a OS BA výpisy čo do podnikov pod č. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ako aj poukazujúc na to, že v spise 9C 235/2003 sa nenachádzala záložná zmluva č. 1, túto záložnú zmluvu nakoľko na originály tejto záložnej zmluvy je vyznačené povolenie vkladu 19.01.1994 a nie ako eviduje správa katastra dňa 07.04.1994. Ďalej žiadal, aby navrhovateľ predložil súdu všetky návrhy, ktoré podal podľa § 47c zákona č. 92/1991 Zb. v súčasnosti. Vzhľadom na jeho žiadosť, aby boli odstránené nejasnosti ohľadne vyznačenia

povolenia vkladu záložnej zmluvy č. 1 ako aj zistenia, akým spôsobom bol Podnik Pre chov koní Bratislava, ktorý bol rozdelený uznesením, pričom bol vykonaný zápis do obchodného registra aj pre Žrebčinec Šamorín, boli vyžiadané z týchto okresných súdov výpisy na jednotlivé Štátne podniky podľa jednotlivých čísel - IČO, keď samotní sťažovatelia namietali aktívnu legitimáciu navrhovateľa. Táto skutočnosť sa nachádza na č. l. 363 spisu ako aj na druhej strane tohto spisu v zápisnici o pojednávaní, pričom na č. l. 364 až 366 sa nachádzajú žiadosti pre Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, na VÚB BA a VÚB Dunajská Streda, poukazujúc na tú skutočnosť, že sám odporca namietal správnosť záložnej zmluvy čo do povolenia vkladu a preto súd to vyžiadal aj od VÚB Bratislava ako aj z VÚB pobočka Dunajská Streda. Súčasne bolo pojednávanie odročené na 02.12.2013. Je zrejmé, že v tomto období súd vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu. Medzitým bolo doručené odvolanie odporcov proti uzneseniu tunajšieho súdu z č. l. 309. V dôsledku odvolania bolo potrebné predložiť spis na rozhodnutie o odvolaní. Tieto úkony súd realizoval v lehotách primeraných. Uvedené obdobie preto nie je možné považovať za prietahy.

(...) obdobie od 19.12.2013 do 28.03.2014.

Dňa 19.12.2013 bol spis vrátený z Krajského súdu v Trnave s tým, že je potrebné odstrániť nejasnosti ohľadne mena sťažovateľa - J ■ - J ■ ■ ■ a zistiť jeho skutočné meno, vydať opravné uznesenie, odstrániť vady doručovania a až následne predložiť spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaniach. Z toho dôvodu bolo potrebné vykonať úkony smerujúce k zisteniu mena sťažovateľa, následne v zmysle pokynov odvolacieho súdu vydať opravné uznesenie. Uznesenie bolo vydané dňa 21.02.2014. Bolo potrebné vyčkať na plynutie zákonnej lehoty na odvolanie. Keďže proti uzneseniu bolo zo strany sťažovateľov podané odvolanie, bolo nutné opätovne spis predložiť na rozhodnutie odvolaciemu súdu na rozhodnutie aj o tomto odvolaní. Odvolanie zo strany sťažovateľov bolo predložené podaním zo dňa 13.03.2014 a zo dňa 20.03.2014. Dňa 27.05.2014 bol spis predložený odvolaciemu súdu. Opätovne je nutné uviesť, že uvedené obdobie nie je možné charakterizovať ako prietahy súdu, nečinnosť. Úkony súdu boli vykonávané priebežne a plynule ako tomu bolo aj v obdobiach predchádzajúcich.

(...) obdobie od 18.07.2014 doteraz.

Dňa 10.07.2014 bol spis vrátený z Krajského súdu v Trnave, pričom rozhodoval o odvolaniach proti štyrom uzneseniam tunajšieho súdu, ktoré podali sťažovatelia. Následne bolo potrebné opätovne šetriť pomery odporcov z dôvodu nimi predloženého návrhu o oslobodenie od súdnych poplatkov. Bolo potrebné rozhodnúť o návrhu ohľadne ich oslobodenia. Keďže proti uzneseniu bolo podané odvolanie, bolo potrebné spis opätovne predložiť odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Toto obdobie opätovne nemožno považovať za obdobie v ktorých boli prieťahy spôsobené nečinnosťou, či nekonaním, alebo neúčinným konaním. Opravné uznesenie je legitímnym procesným prostriedkom ak dôjde ku zrejším nesprávnostiam, chybám v písaní a pod., keď je potrebné vykonať ich nápravu. Nemožno to hodnotiť ako nekonanie, či neúčelné konanie.

Návrh bol podaný 14.03.2011. Týmto dňom sa začalo konanie vo veci. Pre účely posúdenia dôvodnosti či nedôvodnosti ústavnej sťažnosti sťažovateľov v tejto veci preto nie je možné brať zreteľ na konanie vedené pod č. k. 4C/204/1996 a ani na rozhodnutia súdov a iných orgánov verejnej správy, lebo neboli vydané v rámci tohto súdneho konania, lebo s týmto konaním nesúvisia.

Spis 4C 204/1996 je právoplatne skončený. V tej veci na strane navrhovateľa bol iný účastník konania, ako v tomto konaní. Predmetom konania 4C 204/1996 bolo vyslovenie neplatnosti prevodu majetku štátu a predmetom tohto sporu je určenie vlastníckeho práva voči odporcom v 1. a 2. rade. Nejde o prekážku rozhodnutej veci. Z toho dôvodu nebolo namieste rozhodnúť o zastavení konania.

Na základe vyššie uvedeného sťažnosť sťažovateľov nemožno považovať za dôvodnú. Z toho istého dôvodu nemožno považovať za dôvodnú ani časť sťažnosti týkajúcu sa priznania nemajetkovej ujmy sťažovateľom.

Ak by prípadne právo sťažovateľov na nemajetkovú ujmu bolo v konaní posúdené ako dôvodné, navrhujem s poukazom na rozhodnutie IV. ÚS 471/2012 prihliadnuť na niekoľkoročnú nadmernú zaťaženosť tunajšieho súdu. Tunajší súd opakovane už viac rokov patrí medzi súdy najviac zaťažené, medzi súdy s najvyšším nápadom na jedného sudcu. Navrhujem na uvedené prihliadnuť ako na okolnosť hodnú osobitného zreteľa pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadostučinenia. V tomto smere poukazujem aj na vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá v zmysle ust. § 30 ods. 4 zákona

č.. 385/2000 Z. z. podala upozornenie a námietku predsedníčke súdu dňa 27.01.2011, 27.02.2013 a 30.01.2014 čo do zaťažnosti, keď upozornila na neprímeraný počet pridelených vecí s tým, že hrozí, že ich nebude schopná vybaviť bez zbytočných prieťahov a zároveň namietala, že jej nie sú pridelené veci takým spôsobom, aby v nich mohla plynule konať. Je zákonnou povinnosťou sudcu vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže sudca vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Zároveň týmto vyslovujem súhlas, aby s poukazom na ust. § 30 ods. 2/ zák. NR SR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.(...)

3.2 Zákonná sudkyňa popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom a účastníkmi konania v danej veci, pričom postup okresného súdu charakterizovala v podstate rovnako ako predsedníčka okresného súdu s tým, že jednotlivé úkony popísala a okomentovala podrobnejšie.

3.3 Právny zástupca sťažovateľov v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu a zákonnej sudkyne v posudzovanom konaní zaujal toto stanovisko:

«(...) K skutkovej a právnej zložitosti

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej ako „OS DS“) vo svojom vyjadrení z 22.3.2016 doručenom dňa 29.3.2016 bráni tvrdením, že v konaní OS DS sp.zn.: 10C/6272011 ide o skutkovo aj právne zložitý spor, nakoľko ide o určovací spor o určenie vlastníckeho práva, ktorý je vo svojej podstate takýmto sporom.

V konkrétnom prípade vec sťažuje potreba prejudicialneho zisťovania platnosti prevodu štátu na iné osoby ako aj otázka aktívnej legitímácie žalobcu.

S tvrdením okresného súdu nemožno súhlasiť.

Ako sme Vážený súd už v sťažnosti informovali, ide o následný spor, ktorý nadväzuje na prvší spor o určenie neplatnosti Kúpnopredajných zmlúv z 23.11.1993 a 3.12.1993, ktoré bolo vedené pred OS DS pod sp.zn.: 4C/204/1996 a Krajským súdom v Trnave pod sp.zn.:

24Co/50/2008. Zákonnou sudkyňou bola v predmetnej veci Mgr. Erika Szalaiiová, teda rovnaká sudkyňa ako v predmetnom preskúmanom konaní.

Pre konajúcu sudkyňu OS DS teda vec nie je neznáma a mnohé skutočnosti pozná už zo svojej rozhodovacej činnosti. Spis 4C/204/1996 bol napokon tiež k predmetnému konaniu 10C/62/2011 pripojený.

Dôležitou skutočnosťou je tiež obsah prvých rozhodnutí ako OS DS, tak aj odvolacieho súdu vo veciach 4C/204/1996 a 24Co/50/2008, ktoré sa zaoberali nie len otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ale aj meritom veci. Súdny teda už v minulosti skúmali platnosť kúpnej zmluvy, na základe ktorej odvodzujeme svoje vlastnícke právo. Riešenie prejudiciálnej otázky ohľadom platnosti kúpnej zmluvy preto podľa nášho názoru nemôže mať vplyv na skutkovú ani právnu zložitost' veci, ako tvrdí okresný súd.

Ako sme upozornili aj v ústavnej sťažnosti, žalobcom v oboch konaniach (4C/204/1996 aj 10C/62/2011) je Slovenská republika; vždy len s iným zástupcom. Žalobca je teda v predmetnej veci tiež nezmenený, preto nerozumieme argumentu o potrebe zisťovania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pripúšťame ale, že vo veci je potrebné riešiť existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, nakoľko ide o určovací spor.

Z uvedených dôvodov sa domnievame, že vec nie je pre okresný súd skutkovo ale ani právne zložitá natoľko, aby tým bolo možné ospravedlniť dĺžku konania okresného súdu. (t. č. už 5 rokov).

(...) Konanie sťažovateľov

Hoci okresný súd vo svojom vyjadrení neuvádza, že by sme svojim konaním mali my spôsobiť prieťahy v konaní, upozorňuje, že dĺžka konania bola spôsobená tiež potrebou predkladať vec na rozhodovanie odvolaciemu súdu v súvislosti s našimi procesnými návrhmi.

Je pravdou, že vzhľadom k dĺžke konania a tiež s ohľadom na dôležitosť konania pre celý rad iných našich konaní vedených pred OS DS ale aj inými súdmi SR, ktoré boli alebo sú prerušené do rozhodnutia v predmetnej veci 10C/62/2011, sme vo veci činili viacero procesných návrhov ako: vznesenie námietky zaujatosti zákonnej sudkyne, návrh na nariadenie predbežného opatrenia a návrh na zrušenie predbežného opatrenia a tiež úkony v súvislosti s poplatkovou povinnosťou, ktoré vyplynuli z našej zložitej finančnej situácie

spôsobenej podľa nášho názoru práve nesprávnou činnosťou všeobecných súdov; osobitne Okresným súdom Dunajská Streda.

Osobitne ale – s ohľadom na argument okresného súdu - dávame do pozornosti naše odvolanie v poplatkovej povinnosti (oslobodenie od súdnych poplatkov) zo dňa 7.1.2015, o ktorej nebolo potrebné nechať rozhodovať odvolací súd - s odkazom na ust. § 209 ods. 2 OSP.

Podľa § 209 ods. 2 OSP Ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa nerozhodol vo veci samej, vec sa predloží odvolaciemu súdu pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, LEN ak by bez rozhodnutia o odvolaní súd prvého stupňa nemohol pokračovať v konaní.

Napriek tomu okresný súd naše odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku č. 10C/62/2011-476 podané dňa 7.1.2015 predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Pritom na takýto postup nebol dôvod a odvolanie mohlo byť predkladané až v budúcnosti - pri skončení veci alebo odvolaní vo veci samej, ak by niektorá zo sporových strán odvolanie podala. Nezaplatenie súdneho poplatku (potom, čo konanie začalo) totiž nie je prekážkou v konaní.

Tvrdenie okresného súdu o potrebe predkladať vec na rozhodovanie odvolaciemu súdu, v dôsledku ktorého sa konanie predlžuje, preto neobstojí; resp. neobstojí prinajmenšom v prípade postupu súdu v roku 2015. Podľa nášho názoru nerešpektovaním ust. § 209 ods. 2 OSP vznikajú a v našom prípade aj vznikli zbytočné prietahy, ako uvádzame tiež nižšie.

(...) K jednotlivým obdobiam nečinnosti či neúčelnosti (neefektívnej činnosti)

Už v ústavnej sťažnosti sme vymedzili obdobia, v ktorých podľa nášho názoru došlo k zbytočným prietahom zo strany okresného súdu. Reagujúc na obranu okresného súdu zároveň upresňujeme toto naše vymedzenie:

Add obdobie od 21.11.2011 do 9.2.2012

A) Podľa súdneho spisu i vyjadrenia Okresného súdu bolo naše odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na predbežné opatrenie z č. l. 96 zo dňa 27.10.2011 doplnené dňa 31.10.2011 predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu až dňa 19.12.2011, teda 49 dní od podania odvolania.

O odvolaní proti predbežným opatreniam (analogicky aj proti rozhodnutiam o zamietnutí návrhu) sa má rozhodovať v lehote 30 dní. Postupom okresného súdu preto podľa nášho názoru boli spôsobené prieťahy v uvedenom rozsahu.

B) Podľa súdneho spisu i vyjadrenia Okresného súdu naša námietka zaujatosti sudcov OS DS bola predložená odvolaciemu súdu dňa 9.2.2012 (po obdržaní vyjadrení jednotlivých sudcov), pričom KS TT vec vrátil bez rozhodnutia vo veci s odkazom na postup podľa § 14 ods. 4 OSP.

Vznesenú námietku zaujatosti teda nebolo potrebné predkladať odvolaciemu súdu, rovnako ako nebolo potrebné obstarávať vyjadrenia sudcov OS DS, ako to činil okresný súd v období od dec. 2011 do predloženia veci odvolaciemu súdu dňa 9.2.2011.

Ak súd vec predložil odvolaciemu súdu, porušil naše právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov prinajmenšom v období od 30.1.2012, kedy sa mu vrátil spis z KS TT do 20.2.2012, kedy sa vrátil spis z KSTT bez rozhodnutia teda 21 dní.

C) V tejto súvislosti dávame do pozornosti aj konanie zákonnej sudkyne, ktorá v máji 2012 sama vzniesla námietku zaujatosti, o ktorej následne dňa 31.5.2012 (opäť negatívne) rozhodoval KS TT. Spis sa vrátil OS DS opäť až dňa 11.6.2012.

Zákonná sudkyňa sa pritom mohla domáhať vylúčenia z rozhodovania vo veci už pri nami vznesenej námietke zaujatosti. Jej konaním preto podľa nášho názoru došlo k ďalším nedôvodným a zbytočným prieťahom v rozsahu prinajmenšom od 20.5.2012 do 11.6.2012; t. j. 22 dní.

Add obdobie od 27.8.2012 do 4.3.2013

Po vyriešení nami vznesených námietok zaujatosti bol nový T pojednávania vytýčený až na deň 17.1.2013 a tento bol následne (pre chorobu zákonnej sudkyne) preložený na deň 4.3.2013.

Teda vytýčený termín pojednávania bolo možné preložiť na nový termín s odstupom 46 dní a to napriek chorobe zákonnej sudkyne, avšak pôvodný termín (17.1.2013) bolo možné vytýčiť až s odstupom 149 dní (viac ako 3-násobný interval).

Domnievame sa, že takéto vytýčenie termínu pojednávania nie je primerané, a preto tvrdíme, že týmto postupom došlo tiež k prieťahom v konaní v rozsahu 195 dní.

Na vzniknuté prieťahy v konaní sme sa tiež sťažovali u predsedníčky OS DS dňa 2.11.2012.

Add obdobie od 12.9.2013 do 25.11.2013

Ešte dňa 10.1.2013 vydal OS DS Uznesenie č. 10C/62/2011-153, ktorým nevyhovel nášmu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Uznesenia ale (podľa spisu chybou kancelárie) nedoručil. Odvolanie sme proti nemu podali až dňa 6.11.2013, ktoré bolo spolu s ostatnými našimi odvolaniami v poplatkových veciach predložené odvolaciemu súdu až dňa 25.11.2013.

Týmto spôsobom došlo opäť k nedodržaniu zákonnej lehoty 30 dní na rozhodnutie, čo opäť označujeme ako prietahy v konaní.

Okresný súd sa o.i. bráni tvrdením, že vec bolo potrebné predkladať odvolaciemu súdu v súvislosti s naším odvolaním proti uzneseniu 10C/62/2011-309 v poplatkovej veci zo dňa 27.9.2013. S uvedeným tvrdením s odkazom na argumenty uvádzané tiež pod II. tohto vyjadrenia (§ 209 ods. 2 OSP) nesúhlasíme.

Pripúšťame, že je logické, že súd predložil odvolaciemu súdu v súvislosti s naším odvolaním zo dňa 6.11.2013 proti Uzneseniu č. 10C/62/2011-153 aj naše odvolania v poplatkových veciach. Ak by však včas doručil svoje uznesenie z č. l. 153, nebol by na takýto postup dôvod a odvolací súd by ešte začiatkom roku 2013 rozhodoval o našom odvolaní bez toho, aby musel rozhodovať aj vo veciach poplatkových.

Preto postup súdu hodnotíme ako prietahy v konaní, ktorých dĺžku ale nevieme exaktne vyčíslieť.

Add obdobie od 19.12.2013 do 28.3.2014

Pri predkladaní veci odvolaciemu súdu dňa 25.11.2013 OS DS zapríčinil aj ďalšie zmätky, ako ho na to upozornil v prípise zo dňa 19.12.2013 (na č. l. 409).

Okresný súd teda opäť konal neefektívne, čím spôsobil potrebu opravných úkonov, ako ich napokon uvádza aj okresný súd vo svojom vyjadrení.

Všetky tieto úkony hodnotíme ako prietahy v konaní spôsobené len nesprávnou činnosťou samotného súdu, a teda ako zbytočné prietahy v celom rozsahu od 1. predloženia veci odvolaciemu súdu dňa 25.11.2013 do opätovného predloženia spisu odvolaciemu súdu dňa 27.5.2014; teda v rozsahu 183 dní.

Add obdobie od 18.7.2014 doteraz

Je pravdou, že v období od 18.7.2014 do 11.12.2014 opätovne rozhodoval OS DS o našom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Predovšetkým treba namietnuť, že sa o našom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov opätovne rozhodovalo ďalších 5 mesiacov, to nepovažujeme za primerané.

Rovnako ale, s odkazom na našu argumentáciu pod III. tohto odôvodnenia zdôrazňujeme, že nebol dôvod s odkazom na viac raz cit. ust. § 209 ods. 2 OSP naše odvolanie zo dňa 7.1.2015 predkladať na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Tým vznikli ďalšie preťahy, ktoré trvajú doteraz; teda prinajmenšom v rozsahu 644 dní.

Záver

Celkovo tak vo vyčíslení považujeme za zbytočné preťahy konanie, neefektívne a zmätočné konanie a nekonanie okresného súdu v rozsahu 1114 dní, čo predstavuje viac ako 3 roky a teda 61 % času trvania celého súdneho konania 10C/62/2011.

Domnievame sa, že trvanie konania vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti len pred súdom prvého stupňa v rozsahu dlhšom ako 5 rokov nemožno považovať za primerané. Osobitne nie z dôvodov, ako uvádzame vyššie.

V. Zaťaženosť súdu

Záverom okresný súd upozorňuje na niekoľkoročnú nadmernú zaťaženosť, pričom zdôrazňuje, že už viac rokov patrí medzi najviac zaťažené súdy, teda súdy s najvyšším nápadom na jedného sudcu. Osobitne tiež poukazuje na vyjadrenia zákonnej sudkyne ohľadom neprimeraného zaťaženia jej senátu.

Domnievame sa, že ak ide o pravdivú skutočnosť, bolo namieste, aby súdna správa v tomto smere zjedнала nápravu. Pokiaľ k náprave nedošlo, nemôže ísť o dôvod, na ktorý by malo byť prihliadané pri posudzovaní našej ústavnej sťažnosti. Neriešenie tohto stavu je potrebné hodnotiť ako okolnosť, ktorá zaťažuje Slovenskú republiku, pretože to nie je okolnosť, ktorá by zbavovala štát zodpovednosti za preťahy v konaní.

V predmetnej veci samotný okresný súd vo svojom vyjadrení priznáva, že o preťaženosti zákonnej sudkyne na základe jej upozornení, ktoré uvádza, vedel. Okresný súd rovnako musel vedieť aj o dôležitosti predmetného sporu pre nás – sťažovateľov, keďže je na jeho výsledok naviazaný celý rad ďalších sporov, ktoré sú t.č. prerušené; resp. v ktorých boli medzičasom zrušené uznesenia o prerušení konaní.

Napriek tomu nápravu nezjednal.

(...) Zdôvodnenie požadovaného finančného zadosťučinenia

V konaní sa domáhame popri uloženia povinnosti okresnému súdu konať vo veci bez priedahov a priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Za primerané finančné zadosťučinenie považujeme sumu 12.000 € pre každého z nás – sťažovateľov, ktorú navrhujeme priznať.

Pri posudzovaní tohto nároku považujeme za právne významné skutočnosti, ktoré už uvádzame vyššie v našom vyjadrení ako aj v samotnej ústavnej sťažnosti. Pre prehľadnosť ich uvádzame opäť na jednom mieste, pretože sme toho názoru, že by mali byť pri rozhodovaní o priznaní či nepriznaní primeraného finančného zadosťučinenia ako aj pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia zohľadnené:

- ide o v poradí o 2. spor medzi rovnakými sporovými stranami, predmetom ktorého je spochybniť naše vlastnícke právo

- vec rozhoduje na prvom stupni sudkyňa Mgr. Erika Szalaiiová, ktorá bola zákonnou sudkyňou aj v prvej veci, teda mnohé skutočnosti pozná z vlastnej rozhodovacej činnosti,

- konanie trvá už viac ako 5 rokov; ak ale pripočítame aj dobu predošlého sporu sp.zn.: OS DS 4C204/1996, spor trvá už 20 rokov!

- už v konaní sp.zn.: OS DS 4C/204/1996 došlo k zbytočným priedahom, ako to konštatoval aj Ústavný súd v svojom náleze č. II. ÚS 197/2002-60 z 16.4.2003; napriek tomu v novom konaní opäť dochádza k priedahom,

- napriek tvrdenej dlhodobej zaťažnosti okresného súdu, Slovenská republika a súdna správa doteraz nezjednali nápravu, hoci mohli a mali; prinajmenšom osobitne v uvedenej veci,

- v konaní samotnom došlo k priedahom v rozsahu prinajmenšom 61 % doterajšie trvania súdneho konania; čo predstavuje viac ako 3 roky nekonania či neúčelného konania okresného súdu,

- ide pritom zatiaľ len o konanie pred súdom prvého stupňa, teda celková dĺžka súdneho konania môže byť ešte podstatne dlhšia,

- sťažovateľ som medzičasom v dôchodkovom veku a príležitosť skutočne užívať svoj majetok sa mi kráti; aj s manželkou sme „stratili“ 20 rokov svojho života spormi so Slovenskou republikou, ktorých dĺžka je priamo odvislá od dĺžky sporu OS DS sp.zn.: 10C/62/2011 a sp.zn.: OS DS 4C/204/1996,

- pre trvanie predmetného sporu bolo doteraz prerušených viacero iných nami iniciovaných konaní, predmetom ktorých je odplata za užívanie resp. neoprávnené užívanie nášho majetku a náhrada škody.

Zároveň navrhujeme pripojiť tiež spis Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 197/2002.

Uvedomujeme si, že cieľom priznania či nepriznania finančného zadosťučinenia nie je náhrada škody ale zmiernenie nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti preto tiež zdôrazňujeme, že zbytočné prieťahy, ktoré v minulosti nastali, už nemožno odstrániť hoci riadnym vedením konania zo strany okresného súdu.

Požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia sme stanovili s ohľadom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva zohľadniac osobitosť uvedenej veci ako uvádzame vyššie, teda jednak celkovú dĺžku konania samotného (5 rokov) ale tiež celkovú dĺžku trvania našej právnej neistoty ohľadom existencie našich vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktoré sme dobromyseľne nadobudli ešte v roku 1993 (20 rokov sporu) a takmer 23 rokov od nadobudnutia nehnuteľnosti a zároveň skutočnosť, že o jeho predĺženie sme sa nijako nepričinili.

(...) *Prosba o ústne prejednanie*

Reagujúc na výzvu Váženého súdu prosíme o ústne prejednanie našej sťažnosti. Dôvodom je jednak skutočnosť, že nepoznáme všetky argumenty okresného súdu, nakoľko sme ani k dnešnému dňu neobdržali prílohy, na ktoré sa odkazuje písomné vyjadrenie okresného súdu; nevieme Váženému súdu inak ako na jednotlivých prípadoch dokladovať súdne konania, v ktorých došlo k ich prerušeniu; resp. stále sú prerušené z dôvodu existencie sporu OS DS sp zn.: 10C62/2011. Tým by sme radi preukázali dôležitosť tohto sporu pre nás a tým aj dôvodnosť našej sťažnosti.

Ide o skutočnosti, ktoré by mohli byť dôležité pri posudzovaní našej sťažnosti.

(...) *Doterajšie trovy právneho zastúpenia*

Zároveň oznamujeme, že nám v súvislosti s právnym zastúpením(...), vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 568,06 € určené v zmysle § 11 ods. 3 Vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z. z. v platnom znení(...), ktoré žiadame priznať ako náhradu.»

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10 C 62/2011:

Dňa 14. marca 2011 podala Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „ministerstvo hospodárstva“) na okresnom súde proti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] žalobu o určenie vlastníckeho práva a návrh na vydanie predbežného opatrenia. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 C 62/2011 a na rozhodnutie bola pridelená sudkyňi Mgr. Erike Szalaiovej.

Dňa 17. marca 2011 okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-38 rozhodol o návrhu navrhovateľa o nariadenie predbežného opatrenia tak, že odporcom zakázal scudzit' a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti v uznesení vymedzené nehnuteľnosti až do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Dňa 6. apríla 2011 bolo okresnému súde predložené odvolanie odporcov proti uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-38.

Dňa 8. apríla 2011 okresný súd vyzval navrhovateľa na vyjadrenie k odvolaniu.

Dňa 29. apríla 2011 bolo okresnému súde doručené vyjadrenie navrhovateľa k podanému odvolaniu.

Dňa 4. mája 2011 bol spis s opravným prostriedkom predložený Krajskému súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 15. júna 2011 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 99/2011-54 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Dňa 27. júna 2011 bol spis vrátený okresnému súde.

Dňa 30. augusta 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. november 2011.

Dňa 16. septembra 2011 bol okresnému súde doručený vzájomný návrh odporcov na určenie vlastníckeho práva a návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 19. septembra 2011 bolo okresnému súde predložené doplnenie návrhu odporcov.

Dňa 5. októbra 2011 bolo okresnému súde doručené podanie odporcov, v ktorom žiadali „o čo najskoršie vydanie predbežného opatrenia v zmysle podaného návrhu“.

Dňa 14. októbra 2011 okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-96 zamietol návrh odporcov na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 31. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcov proti uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-96. V ten istý deň bolo okresnému súdu doručené doplnenie odvolania odporcov.

Dňa 3. novembra 2011 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Dunajská Streda, odbor kriminálnej polície (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) požiadalo okresný súd o zaslanie overenej fotokópie uznesenia č. k. 10 C 62/2011-38.

Dňa 11. novembra 2011 okresný súd vyzval navrhovateľa na vyjadrenie k odvolaniu odporcov.

Dňa 14. novembra 2011 okresné riaditeľstvo Policajného zboru požiadalo okresný súd o zaslanie overenej fotokópie uznesenia okresného súdu č. k. 10 C 62/2011-38 a uznesenia krajského súdu č. k. 10 Co 99/2011-54.

Dňa 18. novembra 2011 podal sťažovateľ námietku zaujatosti proti sudkyňi Mgr. Erike Szalayovej.

Dňa 21. novembra 2011 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 24. novembra 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie odporkyne v 2. rade, v ktorom sa pripája k sťažovateľovej námietke zaujatosti a dopĺňa ju.

Dňa 1. decembra 2011 podala sudkyňa Mgr. Erika Szalaiová vyjadrenie k námietke zaujatosti, v ktorom uvádza, že sa cíti byť zaujatá, súhlasí s jej vylúčením a navrhuje, aby boli veci pridelené inému sudcovi na prerokovanie a rozhodnutie.

Dňa 19. decembra 2011 bol spis s opravným prostriedkom predložený krajskému súdu.

Dňa 17. januára 2012 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 281/2011-122 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Dňa 30. januára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 7. februára 2012 bola vec postúpená krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 14. februára 2012 krajský súd vec vrátil späť bez rozhodnutia o námietke zaujatosti z dôvodu, že bola predložená nedôvodne.

Dňa 25. mája 2012 bola vec postúpená krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej zákonnou sudkyňou Mgr. Erikou Szalaiovou.

Dňa 31. mája 2012 krajský súd uznesením č. k. 9 NcC 26/2012-133 rozhodol, že zákonná sudkyňa Mgr. Erika Szalaiová nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí.

Dňa 18. júla 2012 okresný súd požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo pôdohospodárstva“) o zaslanie správy.

Dňa 9. augusta 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie ministerstva pôdohospodárstva.

Dňa 22. augusta 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 17. január 2013.

Dňa 12. septembra 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru o poskytnutie podkladov.

Dňa 28. septembra 2012 okresný súd zaslal okresnému riaditeľstvu Policajného zboru oznámenie o stave konania.

Dňa 6. novembra 2012 bola okresnému súdu doručená žiadosť odporcov o zaslanie fotokópie správy ministerstva pôdohospodárstva.

Dňa 15. novembra 2012 bol okresnému súdu doručený návrh odporcov na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 19. novembra 2012 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril k návrhu odporcov na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 7. decembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa.

Dňa 10. januára 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-154 zamietol návrh sťažovateľov na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 16. januára 2013 bolo pojednávanie nariadené na 17. január 2013 odročené na 4. marec 2013 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne a práceneschopnosti zastupujúcej sudkyne JUDr. Eriky Lengyelovej. V ten istý deň bola poverením predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 80/2013 zastupovaním zákonnej sudkyne Mgr. Eriky Szalaiovej poverená sudkyňa JUDr. Eva Bíróová.

Dňa 4. februára 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť Krajského súdu v Bratislave o zapožičanie spisov.

Dňa 15. februára 2013 okresný súd zapožičal spis Krajskému súdu v Bratislave s tým, že má byť vrátený do 3 dní.

Dňa 1. marca 2013 bolo odporcami podané vyjadrenie k žalobe navrhovateľa.

Dňa 4. marca 2013 bol spísaný úradný záznam, že Krajský súd v Bratislave bol 26. februára 2013 a následne 28. februára 2013 a 1. marca 2013 urgovaný, aby obratom vrátil spis, ktorý bol 27. februára 2013 Krajským súdom v Bratislave vrátený poštou, avšak dosiaľ okresnému súdu nebol doručený. V ten istý deň sa vo veci konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 7. marec 2013 z dôvodu, že súdu nebol vrátený zapožičaný spis.

Dňa 6. marca 2013 boli okresnému súdu doručené zapožičané spisy.

Dňa 7. marca 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 6. máj 2013. V ten istý deň okresný súd požiadal Správu katastra Dunajská Streda (ďalej len „správa katastra“) o doručenie listu vlastníctva.

Dňa 19. marca 2013 bolo okresnému súdu doručené oznámenie odporcov.

Dňa 10. apríla 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa.

Dňa 15. apríla 2013 bola okresnému súdu doručená odpoveď správy katastra.

Dňa 6. mája 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. september 2013 na účely doplnenia dokazovania. V ten istý deň okresný súd požiadal Okresný súd Bratislava I o oznámenie, kedy nadobudlo určené uznesenie právoplatnosť, a ministerstvo pôdohospodárstva o zaslanie celého spisu týkajúceho sa určeného štátneho podniku, resp. o oznámenie, z akého archívu ho má súd vyžiadať, s poukázaním na to, že na 12. september 2013 je nariadené pojednávanie. V ten istý deň okresný súd požiadal Všeobecnú úverovú banku, a. s., o zaslanie požadovanej správy.

Dňa 15. mája 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresného súdu Bratislava II o zapožičanie spisu.

Dňa 17. mája 2013 okresný súd oznámil Okresnému súdu Bratislava II, že spis nie je možné zapožičať z dôvodu, že vo veci je nariadené pojednávanie. V ten istý deň odporcovia predložili okresnému súdu požadované listiny a žiadosť o zabezpečenie dôkazu.

Dňa 27. mája 2013 okresný súd požiadal správu katastra o zaslanie určených spisov. V ten istý deň bola okresnému súdu doručená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru „o vyhotovenie overenej fotokópie rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10 C 62/2011“.

Dňa 5. júna 2013 bola okresnému súdu doručená odpoveď ministerstva pôdohospodárstva, v ktorej boli uvedené zistené skutočnosti a v ktorej zároveň požiadalo o špecifikovanie žiadosti okresného súdu.

Dňa 3. júla 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-309 rozhodol, že odporcom oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nepriznáva.

Dňa 17. júna 2013 bola okresnému doručená odpoveď Všeobecnej úverovej banky, a.s., na jeho žiadosť.

Dňa 24. júna 2013 boli okresnému súdu doručené vyžiadané spisy od správy katastra.

Dňa 4. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené doplnenie žiadosti odporcov o oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 3. septembra 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresného súdu Bratislava V o informáciu, či je konanie skončené, a o prípadné zapožičanie spisu.

Dňa 4. septembra 2013 okresný súd Okresnému súdu Bratislava V oznámil, že konanie nie je právoplatne skončené.

Dňa 12. septembra 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. december 2013 na účely doplnenia dokazovania. V ten istý deň okresný súd požiadal ministerstvo pôdohospodárstva o zaslanie určeného spisu, Všeobecnú úverovú banku, a. s., o zaslanie určenej záložnej zmluvy, Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Trnava o zapožičanie určených spisov a Okresný súd Bratislava II o vrátenie zapožičaného spisu.

Dňa 19. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Všeobecnej úverovej banky, a. s.

Dňa 26. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k pripomienkam sťažovateľa vo veci jeho aktívnej legitímácie.

Dňa 27. septembra 2013 bol okresnému súdu doručený vyžiadaný spis od ministerstva pôdohospodárstva.

Dňa 30. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcov proti uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-309.

Dňa 10. októbra 2013 bol spísaný úradný záznam, obsahom ktorého je zistenie, že uznesenie č. k. 10 C 62/2011-154 nebolo kanceláriou expedované. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-391 vyzval odporcov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 18. októbra 2013 okresný súd opätovne požiadal Všeobecnú úverovú banku a. s., o zaslanie určenej záložnej zmluvy.

Dňa 6. novembra 2013 boli okresnému súdu predložené odvolania odporcov proti uzneseniam č. k. 10 C 62/2011-391 a č. k. 10 C 62/2011-154.

Dňa 25. novembra 2013 okresný súd vyzval navrhovateľa na vyjadrenie k podanému odvolaniu.

Dňa 26. novembra 2013 okresný súd pojednávanie nariadené na 2. december 2013 zrušil z dôvodu odporcami podaných odvolaní.

Dňa 27. novembra 2013 okresný súd predložil spis spolu s opravnými prostriedkami krajskému súdu.

Dňa 28. novembra 2013 bol okresnému súdu doručený návrh odporcov na vylúčenie vzájomného návrhu na samostatné konanie.

Dňa 9. decembra 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcov.

Dňa 23. decembra 2013 bola okresnému súdu doručená odpoveď Všeobecnej úverovej banky, a. s., na jeho žiadosť, v ktorej uvádza, že sťažovateľ „nemá k dispozícii ďalšiu zmluvnú dokumentáciu súvisiacu s predmetom tohto konania“.

Dňa 22. januára 2014 bol okresnému súdu krajským súdom vrátený spis bez vydania rozhodnutia ako predčasne predložený, pričom bolo potrebné okrem iného „zistiť skutočné krstné meno“ sťažovateľa, pretože podľa krajského súdu sám sťažovateľ «vo svojich podaniach používa krstné meno „J. ■■■“ aj J. ■■■■“.

Dňa 28. januára 2014 bola okresnému súdu predložená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru „o vyhotovenie overenej fotokópie rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10 C 62/2011“.

Dňa 29. januára 2014 okresný súd oznámil okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, že vec nie je právoplatne skončená.

Dňa 30. januára 2014 okresný súd vyzval sťažovateľa v zmysle pokynu krajského súdu na ozrejmienie jeho krstného mena.

Dňa 11. februára 2014 bola okresnému súdu predložená odpoveď sťažovateľa na jeho výzvu.

Dňa 21. februára 2014 okresný súd opravným uznesením č. k. 10 C 62/2011-421 opravil úvodnú časť uznesenia č. k. 10 C 62/2011-154 v časti označenia navrhovateľa.

Dňa 3. marca 2014 bola okresnému súdu predložená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru „o vyhotovenie overenej fotokópie rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10 C 62/2011“.

Dňa 13. marca 2014 bolo okresnému súdu predložené odvolanie sťažovateľa voči opravnému uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-421.

Dňa 20. marca 2014 bolo okresnému súdu predložené odvolanie sťažovateľky voči opravnému uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-421.

Dňa 28. marca 2014 okresný súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie k podaným odvolaniam.

Dňa 23. apríla 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 27. mája 2014 okresný súd predložil spis s opravnými prostriedkami krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 30. júna 2014 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 223/2014-448, 10 Co 224/2014-448, 10 Co 276/2014-448 a 10 Co 277/2014-448 odvolaniami napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdil.

Dňa 18. júla 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresného súdu Bratislava II o zaslanie kópie určených rozhodnutí.

Dňa 18. augusta 2014 bola okresnému súdu predložená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru „o vyhotovenie overenej fotokópie rozsudkov Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10 C 62/2011“.

Dňa 14. októbra 2014 okresný súd oznámil okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, že vo veci nebol vyhlásený rozsudok.

Dňa 22. októbra 2014 okresný súd doručil sťažovateľovi tlačivo na oslobodenie od platenia súdneho poplatku s výzvou, aby mu v lehote 10 dní predložil riadne vyplnené tlačivo alebo predložil právoplatné rozhodnutie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o hmotnej núdzi.

Dňa 13. novembra 2014 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľa na jeho výzvu.

Dňa 5. decembra 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresného súdu Bratislava II o „zaslanie návrhu vo fotokópii ako aj fotokópie vyjadrenia účastníkov k tomuto návrhu“.

Dňa 11. decembra 2014 okresný súd uznesením č. k. 10 C 62/2011-476 rozhodol tak, že oslobodenie od platenia súdnych poplatkov sťažovateľom nepriznáva. V ten istý deň okresný súd doručil Okresnému súdu Bratislava II požadované listiny.

Dňa 18. decembra 2014 bola okresnému súdu predložená žiadosť okresného riaditeľstva Policajného zboru o podanie správy o stave konania, prípadne o zaslanie konečného rozhodnutia alebo oznámenia termínu ďalšieho pojednávania.

Dňa 7. januára 2015 bolo okresnému súdu predložené odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu č. k. 10 C 62/2011-476.

Dňa 13. januára 2015 podal okresný súd okresnému riaditeľstvu Policajného zboru správu o stave konania.

Dňa 21. januára 2015 predložil okresný súd krajskému súdu spis s podaným opravným prostriedkom.

Dňa 3. februára 2016 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 36/2015-495 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu.

Dňa 8. marca 2016 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. marca 2016 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. august 2016.

Dňa 25. augusta 2016 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. december 2016 z dôvodu návrhu ministerstva hospodárstva na mimosúdne riešenie veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak

porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to aj na základe vzájomného návrhu sťažovateľov vedeného pod sp. zn. 10 C 62/2011 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov (ako odporcov) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade

s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd vo vzťahu k posudzovanému konaniu akceptuje vyjadrenie predsedníčky okresného súdu, že „*ide o právne aj skutkovo zložitý spor*“. Ide o zložitú majetkovú konanie vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ku ktorým dochádzalo k určeniu vlastníckych vzťahov viac desaťročí (ako to uvádzajú aj sťažovatelia), pričom predmetný žalobný návrh ministerstva hospodárstva je dôkazom toho, že tieto vzťahy dodnes nemusia byť konsolidované. Faktická zložitost' danej veci spočíva aj v tom, že „*štátny orgán, ktorý previedol majetok štátu už neexistuje*“, a preto sa za sťažovaných podmienok zadovážovali listinné dôkazy, a po právnej stránke sa zložito určuje samotná aktívna legitímácia navrhovateľa (podobne Erkner a Hofauer v. Rakúsko, rozsudok č. 9616/81 z 23. 4. 1987).

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Vo vzťahu k sťažovateľovi však nemožno prehliadnuť, že aj po predložení svojho občianskeho preukazu s krstným menom „J■■■■“, vo svojich podaniach naďalej používal aj meno „J■■■■“, a tým zapríčiniť, že bolo potrebné vydať opravné uznesenie, aby sa predišlo zmätočnosti už vydaných rozhodnutí okresným súdom. Okrem uvedeného sťažovateľa opakovane využili možnosť podať opravné prostriedky a námietky podľa aktuálne platného Občianskeho súdneho poriadku, avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práv v konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (mutatis mutandis I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovatelia neprispeli svojím správaním k zbytočným priet'ahom v konaní, avšak museli si byť vedomí toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v ich veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a predovšetkým konštatuje, že v dôsledku využitia opravných a iných právnych prostriedkov sťažovateľmi sa spis 7x nachádzal na krajskom súde, celkove 1 rok a 9 mesiacov, toto obdobie teda nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Namietané konanie na okresnom súde dosiaľ trvalo 3 roky a jeden mesiac. Z prehľadu procesných úkonov opísaných zo súdneho spisu, ktorý bol ústavným súdom zapožičaný, vyplýva, že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne. Námietky sťažovateľov, že zbytočné prietahy v konaní vznikali aj v dôsledku toho, že spis bol predložený krajskému súdu bezdôvodne, neobstoja, pretože tvrdenie sťažovateľov je síce pravdivé, avšak uvedené obdobie trvalo v prvom prípade 7 dní (od 7. februára 2012 do 14. februára 2012) a v druhom prípade 6 dní (od 25. mája 2012 do 31. mája 2012), teda že v uvedených súvislostiach došlo k zbytočným prietahom v konaní, *prima facie* nemožno konštatovať.

Ústavný súd pripúšťa, že k určitému nesústreďenému konaniu zo strany okresného súdu došlo v danej veci pri doručovaní uznesenia č. k. 10 C 62/2011-153 z 10. januára 2013, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie predbežného opatrenia. Uvedené rozhodnutie bolo sťažovateľom expedované až po 8 mesiacoch – 10. októbra 2013. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (*mutatis mutandis* I. ÚS 47/03 a v ňom odkaz na predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). V okolnostiach danej veci ojedinelý a krátkodobý neefektívny postup súdu neovplyvnil podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že vec nebola doteraz skončená, a preto tento neefektívny postup nemožno ani považovať za príčinu neodstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia nachádzajú v dôsledku trvania tohto konania. Postup okresného súdu teda, aj keď nebol vždy efektívny, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného konania považovať postup okresného súdu za

taký, ktorým by došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

4. Sťažovatelia okrem vyslovenia porušenia označených práv navrhli, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov, a domáhali sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že práva, ktorých porušenie sťažovatelia namietali, porušené neboli, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už podrobnejšie nezaoberal.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže sťažovatelia v konaní neuspeli, ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ani jej návrhom na náhradu trov konania.

6. Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2016